

исказ саоптуженог узет и састављен у складу са одредбама ЗКП-а може се користити у склопу осталих доказа у кривичном поступку против другог саоптуженог лица

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Кж1 465/10

Дана: 25.02.2010.године

Београд

Немањина бр.9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Соње Манојловић, председника већа, Наде Хаџи Перић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег судијског помоћника Александра Багаша, као записничара, у кривичном предмету против **окр. АА**, због кривичног дела разбојничка крађа из чл. 205 став1, у вези чл. 33 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адв. АБ, као и о жалби Окружног јавног тужилаштва у Београду, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К.бр. 1016/09 од 28.09.2009. године, у јавној седници већа одржаној у смислу члана 375 ЗКП-а у присуству браниоца окривљеног а у одсуству Апелационог јавног тужиоца из Београда, дана **25.фебруара 2010.** године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалбе браниоца окривљеног АА, адв. АБ и Окружног јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Окружног суда у Београду К.бр. 1016/09 од 28.09.2009. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр. 10165/09 од 29.09.2009. године окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојничка крађа из чл. 205 ст. 1, у вези чл. 33 Кривичног Законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.04.2009.године па до укидања притвора. Окривљени АА је обавезан да оштећеној ОО, на име одштетног захтева исплати динарску противвредност 2.650 еура по курсу Народне банке Србије на дан исплате и 20.000,00 динара, солидарно са окр. ББ, а све у року 15 дана по правноснажности пресуде, док се за остали део имовинско – правног захтева оштећена упућује на парницу.

Истовремено окривљени АА, обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 71.500,00 динара, а на име трошкова паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од правоснажности пресуде.

Против означене пресуде Окружног суда у Београду жалбу је изјавила бранилац окр. АА, адв. АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, као и трошковима кривичног поступка, са предлогом да надлежни суд првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи тако што ће АА осудити због крив. дела тешке крађе из чл. 204 КЗ, или да пресуду преиначи у погледу изречене казне, тако што ће изрећи блажу казну од казне изречене првостепеном пресудом.

Против наведене пресуде жалбу је изјавило и Окружно јавно тужилаштво у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да надлежни суд преиначи пресуду Окружног суда у Београду К.бр. 1016/09 од 28.09.2009. године и да окривљеном АА, за извршено кривично дело изрекне казну затвора у дужем трајању.

Надлежно јавно тужилаштво у Београду је у поднеску Ктж 3465/09 од 08.12.2009. године, предложило да надлежни суд уважи жалбу коју је на пресуду Окружног суда у Београду К.1016/09 од 28.09.2009. године изјавио Окружни јавни тужилац у Београду и исту преиначи тако што ће окр. АА изрећи строжију казну, те да жалбу браниоца окривљеног АА, адв. АБ одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је у јавној седници већа одржаној у смислу члана 375 ЗКП-а, размотрио списе предмета заједно са побиијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл. 380 ЗКП-а, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и предлога надлежног јавног тужилаштва из цитираног поднеска, нашао:

Жалбе су неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу чл. 380 ЗКП-а, па ни повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 10 ЗКП-а на које се бранилац оптуженог АА, адв. АБ позива.

Наиме, адв. АБ, у жалби наводи да је суд пресуду засновао на исказу окривљеног ББ, датом истражном судији дана 25.01.2009. године у односу на којег је поступак раздвојен, те у односу на којег је пресуда већ донета због извршења истог кривичног дела које се ставља на терет и АА, што је свакако у супротности са одредбама ЗКП-а, обзиром да се овај исказ не може читати и користити, већ је окривљени ББ, могао бити саслушан у својству сведока у предмету који се води против окр. АА.

Испитујући ожалбену пресуду у смислу предњих жалбених навода, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на главном претресу по прибављеној сагласности окривљеног и његовог браниоца прочитао исказ ББ, и то не само исказ који је окривљени дао у истражном поступку већ и на главном претресу, али исто тако и оштећених ОО1 и ОО, и оценом истих појединачно и у међусобној повезаности, те повезаности са одбраном окривљеног АА, правилно утврдио све одлучне чињенице.

Стога, неосновани су и жалбени наводи да ожалбена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 10, јер се заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а, пресуда не може заснивати. Наиме, битна повреда одредаба ЗКП-а из чл. 368 ст1 тач. 10, постоји када се пресуда заснива на оним доказима који би по члану 178 ЗКП-а требало да буду издвојени из списка предмета а нису издвојени већ су коришћени приликом доношења пресуде. Такође, важно је рећи да је у чл. 89 ст. 10, и чл. 99 и 116 ЗКП-а, у склопу са одредбом чл.18 ст. 2 ЗКП-а, предвиђено када се пресуда не може заснивати на одређеним

доказима.

По налажењу овог суда, исказ саоптуженог који је узет и састављен у складу са одредбама ЗКП-а а што је овде случај, није недозвољен доказ у смислу горе наведених одредби и може се користити у склопу осталих доказа у кривичном поступку против другог саоптуженог лица.

Неосновани су жалбени наводи окривљеног браниоца окр. АА, адв. АБ, којима оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП-а, јер по оцени овога суда, противно наводима у жалби, пресуда је јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује како је окривљени АА, извршио предметно кривично дело и које радње предузео приликом извршења истог. Такође, образложење садржи непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама које су од значаја за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари, које у свему прихвата и Апелациони суд.

Неосновани су такође и жалбени наводи браниоца окривљеног у погледу неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу да се оценом изведених доказа предметно кривично дело може квалификовати као кривично дело тешка крађа из чл. 204 ст. 1 КЗ, собзиром да се оценом изведених доказа утврђује да је оптужени критичном приликом одузео торбу са седишта сувозача (са стварима наведеним у изреци) и када је оштећена Марија Јаковљевић покушала да га спречи да одузме и кесу са ручним сатом (која се ту налазила), да је у тренутку применио силу ударивши је отвореном шаком у пределу главе, па се у тим радњама оптуженог стичу обележја кривичног дела разбојничка крађа за које је и оглашен кривим.

Наиме, да је окр. АА, извршио радње описане у изреци првостепене пресуде, произилази из исказа сведока – оштећених ОО1 и ОО и делимично из одбране окр. АА, а што се све међусобно уклапа и потврђује, због чега су и жалбени наводи браниоца окр. АА, адв. АБ, оцењени као неосновани.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, по оцени овог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи окр. АА, па је правилно одлучио о његовој кривици и правном квалификацијом из чл. 205 став 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, правилно је примењен закон јер се у радњама окривљеног стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела разбојничка крађа, па се жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се првостепена пресуда побија, због повреде Кривичног Законика, показују неоснованим.

Окужно јавно тужилаштво у изјављеној жалби предлаже да се првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о казни и да другостепени суд окривљеном изрекне строжију казну, док бранилац окр. АА, адв. АБ, у жалби предлаже да се ожалбена пресуда преиначи јер је изречена казна престога те да суд окр. АА изрекне блажу казну.

Апелациони суд у Београду, налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из чл.54 КЗ-а, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио чињеницу да је окривљени признао извршење кривичног дела, а од отежавајућих да је у питању осуђивано лице. Првостепени суд је имајући у виду како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, за шта је у образложењу пресуде дао разлоге, које у свему као правилне прихвата и

Апелациони суд у Београду, а имајући у виду степен повреде заштићених друштвених вредности, те степен кривице окривљеног налази да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен, у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом чл.42 КЗ-а, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из чл.4 став 2 КЗ-а.

Жалбом браниоца окривљеног, побија се првостепена пресуда и због одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што се истиче да првостепени суд није узео у обзир социјално стање окривљеног, те да се у конкретном случају доводи у питање његова материјална егзистенција.

Међутим, Апелациони суд у Београду, налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, правилно исте одмерио, ценећи сложеност и дужину трајања овог кривичног поступка, као и породичне и материјалне прилике окривљеног, те се супротни жалбени наводи оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 388 у ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Александар Багаш**

**Председник већа-судија,
Соња Манојловић**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Светлана Антић